

Jednotka v zimních měsících provedla další školení, bohužel však i jedno mimo plán.

Začátek roku zastihl zdejší hasiče spíše jako stěhováky. O situaci byl pozorný čtenář zpravodaje jistě již informován. Staronovou hasičskou zbrojnicí jsme začali postupně vybavovat. Kvůli transportu jsme oželeli i první letošní termín školení. Raději jsme stěhovali „celý výjezd“ do zrekonstruovaných prostor. Rozběhla se i další, papírová válka. Začalo se z třetí dotace řešit vybavení prostor. V měsíci únoru pak kromě tradičních akcí proběhlo i první školení v novém.

Okamžitě se naplno projevily možnosti nové budovy. Nová plastová okna, současné moderní dveře. Složitější prostory pro orientaci. To vše věrně simulovalo soudobé budovy, ve kterých většinou zasahujeme. Za tímto účelem jsme vždy využívali prostory Společenského domu na Vrablovci. Tentokrát jsme už ale nikam nemuseli. Moderní je teď i zbrojnice, takže stačil diskotékový kouřofuk, a prostory byly zahaleny pod umělý kouř. Hasiči tak prováděli výcvik ve vyhledávání osob. Opět byla zopakována teorie a poté si jednotlivé skupinky vše řádně vyzkoušely. Pro některé nováčky v jednotce to bylo vůbec poprvé, co se v situaci s dýchacím přístrojem na zádech, ve skoro nulové viditelnosti, ocitli. A chtěla se po nich činnost. Nikoho v kouři nenechat a pak označit místnost jako prohledanou, bez osob. Obrovská zodpovědnost. Snad aby nám to nebylo líto, přišel nám poplach na požár ve Společenském domě Vrablovec. Toto vypadalo jako žert velitele jednotky. Asi prověřovací cvičení, nebo tak nějak. V domě jsme trénovali poslední dva roky. Víme o hlavních uzávěrech do domu. Víme, jak do ulice najíždět. Známe dané místnosti. Známe správce objektu. Víme, na kolik hadic to vyjde až úplně do patra. No a ejhle. Opravdový požár v kuchyni... Asi to, na co čekáte, napsat musím. I když to na vás už vykukuje ze všech stran. Březnové školení bylo zrušeno a zavčas, než byl uvalen zákaz vycházení, proběhlo jiné. Téma vám asi psát nemusím. Nicméně jsme to pojali jako narychlo svolanou schůzku a přizvali starostu obce a odborníka z oblasti veřejného zdraví. Cílem bylo stanovit priority a pravidla pro případný zásah. Proč případný. Situace se totiž měnila den po dni. Na začátku je prioritou vysílat HZS a tuto činnost jim přenechat. Připravovali jsme se ale i na samostatný zásah. Realitu totiž těžko odhadovat. Ale na školení už se určitě nesejdeme. To jedině online někde na internetu. Do zbrojnice už jedině na výjezd. Taky se teď naplno projevuje potenciál zbrojnice. Uvidíme, co přinesou další týdny. Už teď ale víme, že se na zbrojnici po zásahu ihned osprchujeme a umyjeme od možného infekčního zásahu a ne až

Hasiči: Výcvik řádný i mimořádný (LZ)

Napsal uživatel David Lange

Středa, 01 Duben 2020 00:00 - Aktualizováno Středa, 01 Duben 2020 09:27

doma u rodin, jak nám bylo předhazováno. A stačí jeden takový zásah v životě. A už je to potřeba. Taky je to uzavřená budova a nemísíme se tam s pracovníky místní firmy, u které jsme byli v azylu dva roky. Máme týlové zázemí, na zbrojnici můžeme přespat a tím zajistit takřka okamžitý výjezd. Na zbrojnici máme kuchyň, dá se tam vařit, pokud bychom potřebovali zůstat déle. K samotnému školení. Nespokojili jsme se s myšlenkou, že vše pokryjí profesionální hasiči. Kdo je připraven, nemusí pak vařit z vody na místě. Věřím, že to občané obce ocení. I my máme rodiny, protichůdné informace a řadu dotazů. Právě proto jsme dali dohromady na školení co nejvíce informací. Informovaný, proškolený člen jednotky je pak základem úspěchu v boji s tímto onemocněním.